

nok kan være betænkelig ved, saaledes som Tiderne og Udviklingen nu tegner sig, og hvis det var muligt, og det mener jeg det maa være, ved Behandlingen af Lovforslaget at opnaa en Reduktion i Udgifterne, vilde det være glædeligt, og der vilde være haard Trang dertil.

Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke komme nærmere ind paa; det vil jo blive Genstand for en omhyggelig Udvalgsbehandling. Der er jo foreslaaet Forøgelser i stor Stil for næsten alle de forskellige Afdelinger, der falder ind under Tjenestemandsløven, og jeg kan ikke antage, at det vil være nødvendigt at faa en saa stor Forøgelse af Tjenestemændenes Antal som den, der her er foreslaaet.

Der er endnu et enkelt Punkt i Lovforslaget, som jeg skal gøre nogle Bemærkninger til, nemlig Normeringen af Tjenestemændene i Ministerierne undtagen Udenrigsministeriet. Det var en Forudsætning ved Lønningslovens Vedtagelse, at der skulde nedsættes et Udvalg, en Kommission til at fastsætte Arbejdsvilkaarene, Tjenestetiden og Antallet af forskellige Tjenestemænd i Ministerierne. Jeg havde den Ære at blive Medlem af dette Udvalg, men jeg maa sige, at det har været noget vanskeligt at komme til et tilfredsstillende Resultat med Hensyn til Normeringen af disse Tjenestemandstillinger. Jeg havde ventet og ønsket og haabet, at det havde været muligt at komme noget længere ned med Antallet af Tjenestemænd i Henhold til de Forandringer, som er sket med Lønningerne. Tidligere var det jo saaledes, at en stor Del af Ministeriets Tjenestemænd fik et saa lille Vederlag for deres Arbejde, at det var absolut nødvendigt, og det for manges Vedkommende ogsaa var en Forudsætning, at de maatte have en hel Del Arbejde udenfor Ministeriets Tjeneste for at supplere deres Løn. Nu havde jeg — og mange med mig — ventet, at naar vi gav en, som vi mente, rigelig Løn til disse Tjenestemænd og ogsaa gav dem adskillig mere Tid til deres Arbejde, vilde det være muligt at faa Antallet af Tjenestemænd indskrænket noget mere, end det har vist sig at kunne lade sig gøre under Arbejdet i denne Kommission. Man gik nemlig ud fra, at naar de fik et forsvarligt Vederlag for deres Arbejde, en forsvarlig Løn, maatte de ogsaa kunne ofre deres Tid og hele Arbejdskraft i Statens Tjeneste. At vi saa samtidig forøgede det Mindstemaal af Tid, som de skulde ofre til Ekspeditionen og til Kontorernes

Arbejde, mente vi maatte bevirke en yderligere Nedgang i Antallet af Tjenestemænd. Jeg maa maaske her indskyde den Bemærkning, at jeg ikke saa sjældent er truffet paa en Misforstaaelse, hvad angaar Fastsættelsen af Arbejdstiden i Ministerierne, idet man fra adskillige Sider har betragtet den Arbejdstid, som er fastsat i det Reglement, der udstedtes for dette Arbejde, som en Maksimumsarbejdstid. Det er imidlertid aldeles ikke Tanken, det er snarere — mener jeg — den Minimumsarbejdstid, der maa kunne forlanges af disse Folk, og jeg mener, at det vil være baade ret og billigt at forlange, at de, naar der til visse Tider, maaske endogsaa ret ofte, kræves Arbejde udover den Tid, som er fastsat i dette Reglement, da maa udføre dette Arbejde uden nogen Ekstrabetaling. Det vilde efter min Mening være aldeles imod den Forudsætning, som man gik ud fra under Arbejdet paa Reglementet, hvis Tjenestemændene i de forskellige Stillinger, der falder ind under dette Reglement, skulde kunne forlange Ekstrabetaling for det Arbejde, de muligvis skal udføre udover disse 5—6 Timers daglige Kontortid, Ekspeditionstid o. s. v. i Ministerierne.

Ved denne første Normering har vi i nogen Grad været bundne ved de for Tiden værende Tilstande; idet det nemlig var bestemt, at de nu ansatte Assisterter straks skulde gaa over i Sekretærpladser, altsaa ikke skulde kunne afskediges eller paa anden Maade holdes tilbage fra at indtage disse Stillinger. Kommissionens Arbejde er imidlertid gaaet ud paa at finde Muligheder for senere at komme til en Reduktion i Antallet af disse Tjenestestillinger. Dette gjorde vi ud fra den Forudsætning, der blev hævdet ved Gennemførelsen af Lønningsloven, at man ikke saaledes som tidligere foruden de højere Embedsmænd ogsaa skulde have Assisterter og til Slutning Skrivere, idet der blev indført en Mellemstilling, de saakaldte Kontorassistenter, der skulde være i Stand til at aflaste de mere kvalificerede og uddannede Sekretærer en betydelig Del af det Arbejde, som de hidtil havde haft, hvorved man mente at kunne komme til en Indskrænkning af disses Antal. Af den Redegørelse, som ledsager det foreliggende Lovforslag, vil ærede Medlemmer paa Pag. 72 og 73 kunne se, hvilke Reduktioner det er paatænkt at foretage ved Tjenesteledighed. Endvidere har vi nedsat Antallet af Sekretærer derved, at nogle af disse bliver erstattet med Kontorassi-